

Butlletí de la Secció Excursionista
de l'Ateneu Santjustenc

SEAS

Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc, Carrer de l'Ateneu, 5 i 7.
08960 Sant Just Desvern.

Web: <http://www.florsloreto.com/seas>.

Adherida a la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya (FEEC)

*Davant del
mas de l'Artís.
Foto de
Ramon Segret.*

Núm. 236
Setembre
octubre
2001

CICLE VIES DE COMUNICACIÓ

19 octubre 2001 – conferència «Vies romanes», per Isabel Rodà.

21 octubre – excursió al Capsa-costa.

9 novembre – conferència «Camins medievals», per Joan-F. Cabestany.

11 novembre – excursió pel camí reial de la serra de l'Obac.

14 desembre – conferència «Camins ramaders», per Joan Vilà Valentí.

16 desembre – excursió de Castellfollit de Riubregós a Montfalcó.

11 gener 2002 – conferència «Hospitals i hostals, medievals i moderns», per Joan-F. Cabestany.

13 gener – excursió de Roses al Cap de Norfeu.

8 febrer – conferència «Camins de contraban», per Fulgenci Baños.

10 febrer – excursió de Castellar de n'Hug a Montgrony.

8 març – conferència «Camins de ferro», per Tomàs Ubach.

10 març – excursió de l'Hostal Roig a Cellers (Montsec)

12 abril – conferència «La xarxa de carreteres moderna», per Jaume Font.

14 abril – excursió al camí del carrilet de Girona a Olot.

3 maig – conferència «Les Gr's i les PR's», per Fulgenci Baños.

5 maig – excursió del coll de Merolla a Les Llosses.

2 juny – travessa d'Ulldeter a Núria.

16 juny – excursió de cloenda a la serra de Bufadors.

Les conferències tindran lloc els dies indicats a les 20.30 h. al local de la SEAS.

SOPAR DE MOTXILLA

29 setembre – Sopar de Motxilla amb la presentació de la temporada d'excursions 2001-2002 i el lliurament dels premis del Concurs Fotogràfic d'enguany. L'exposició de les fotografies presentades es farà de nou al vestíbul de la secretaria de l'Ateneu.

MATINALS

18 novembre – Excursió matinal al pont del Lladoner i Sant Ponç (Ordal). Informació 93 3715198

**6a. CAMINADA POPULAR
DE LA SEAS A COLLSEROLA**

7 d'octubre – Enguany celebrem la nostra sisena edició de la Caminada Popular per Collserola. Com cada any us podeu inscriure en el nostre local de 8 a 9 del vespre del 2 al 4 d'octubre.

MOTORISTES, QUAN DEIXAREU DE DESTROSSAR ELS CAMINS?

El camí reial de Terrassa a Manresa, prou conegut pels excursionistes, va ser construït per a persones i bestiar, no és apte per a carros i menys per a vehicles a motor. Probablement la major part del seu recorregut no estava empedrat, perquè està construït sobre roca aprofitant la línia de mínim desnivell possible, però alguns trams van ser construïts amb pedres per superar els llocs més difícils i alleugerir el pas a persones i bèsties.

En alguns llocs l'empedrat ha desaparegut pel pas continuat durant segles i també per les inclemències del temps. Resten encara alguns trossos empedrats, darrers vestigis de l'obra d'aquells avantpassats nostres que, malauradament, aviat desapareixeran sota les rodes de les motos de trial i de tot terreny, vehicles per als quals, evidentment, no va ser construït.

Els motoristes no en tenen prou d'anar a velocitats excessives per pistes estretes sinó que amb l'afany de fer sempre el més difícil, es fiquen per corriols de muntanya, a ser possible amb el màxim de desnivell. Quan topen amb trams empedrats, no tenen cap respecte per aquestes obres històriques i amb els seus cops

de gas arrenquen les pedres que resten, amb la qual cosa d'aquí a uns anys no quedarà vestigi d'aquests camins centenaris.

Això també passa en camins de terra, en els quals fan unes roderes tan fondes que ni ells mateixos poden passar, raó per la qual desplacen el seu pas per un altre lloc i tornem-hi a començar. Si no poden passar per roderes de 40 cm. de fondària, imagineu-vos com ho farà un excursionista. S'hi ha de caminar obert de cames, fent una passa per cada costat o bé pel fons de l'estreta rodera amb la dificultat que això representa. No cal recordar que quan plou torrencialment aquestes roderes es converteixen en petits rierols que erosionen més elm terreny agreujant encara més aquest problema.

Exemples d'aquestes agressions als camins són la pujada al Puig Cornador des del coll Tallat (GR 1) o el GR 7-2 des del coll de la Batalla en direcció a la Mussara, i n'hi poden afegir molts més.

Caldria que les administracions (Generalitat, Diputació, Ajuntaments, etc.) posessin rètols en llocs adients recordant als motoristes la prohibició de circular per corriols i senders de Gran Recorregut (GR) i Petit Recorregut (PR) i, si cal, sancionar les conductes incíviques de manera exemplar.

UNA SORTIDA PEL GARRAF MENYS ASPRE

(de Sant Pere de Ribes a
Castellet)

Ramon Segret

La sortida que trobareu descrita a continuació és una proposta per conèixer el sector més occidental de la comarca del Garraf. Com suggereix el títol aquesta és la part menys aspra de la comarca, perquè així com la porció oriental està totalment ocupada per la Serralada Litoral que hi forma un desolat massís calcari, a l'occident la muntanya es retira cap a l'interior i deixa lloc a una rica plana litoral que envolta la ciutat de Vilanova i la Geltrú, capital natural d'aquest territori.

L'excursió proposada ens portarà, en unes quatre hores i mitja de caminar, des de la població de Sant Pere de Ribes, situada a la plana esmentada, fins a Castellet, llogarret fortificat a l'engorjat que forma el riu Foix en travessar la Serralada Litoral. És aconsellable de fer aquesta sortida durant els mesos frescos de l'any ja que aquests paratges són força calorosos a l'estiu.

L'itinerari

0.00 Se surt de Sant Pere de Ribes, concretament del punt més occidental de la població, on es troba l'anomenat castell de Ribes.

Aquest castell d'origen islàmic, una torre rodona que s'aixeca a la riba dreta de la riera de Ribes, és el nucli històric de la població. Quan, al segle X, castell i terres circumdants són conquerides i annexades al comtat de Barcelona, el comte en cedeix la senyoria al bisbat de Barcelona, benefici que ostentarà fins al segle XIX. Els bisbes instal·len al castell, com a feudataris seus, uns descendents dels vescomtes de Barcelona, que a partir del segle XII ja s'anomenen Ribes. Aquests Ribes tenen també els castells propers de Sitges i de la Geltrú.

A finals de l'edat mitjana la població s'engrandeix i ocupa l'altre costat de la riera, l'oriental, on la trobem avui dia. És una població agrícola que conrea terres de secà i n'obté els productes clàssics d'aquestes latituds: vinya, cereals, garrofers i ametllers.

En èpoques ja molt recents l'avicultura i la indústria s'han sumat a les activitats econòmiques tradicionals. Entre les petites i mitjanes empreses industrials cal destacar les de materials de construcció, que aprofiten la pedra calcària d'unes

La masieta, molt a prop de Sant Pere de Ribes.

Foto de Ramon Segret

pedreres, la fabricació de mobles, el sector químic -cautxú i plàstics- i el metal·lúrgic. Cal esmentar també que la proximitat d'una zona tan turística com la de Sitges ha fomentat darrerament un gran creixement urbanístic en forma de segones residències.

Tornant a l'itinerari cal dir que durant tota la primera part seguirem el GR92. Les seves marques roges i blanques al costat mateix del castell de Ribes ens inviten a començar a caminar. Sortim per un camí carreter encaixat entre murs de pedra seca prou alts per no deixar veure què hi ha al darrere. Aviat, però, van sent

cada vegada més baixos i comencem a albirar camps i vinyes.

El camí porta una direcció sensiblement paral·lela a la costa i alterna boscos ben minsos amb grans extensions de conreus. Els bosquets són pinedes acompanyades de garrofers. El llentiscle i les mates de romaní conformen el sotabosc. Els conreus estan presidits per masies, com la que es passa poc després d'haver deixat Sant Pere de Ribes i que porta el suggeridor nom de la Masieta. La seva senzilla estructura i la seva bonica façana blanca s'adapten perfectament al paisatge circumdant.

Més endavant arribem a un punt on cal estar atents ja que hem de deixar el camí ample per on anem i hem de seguir-ne un de més estret que surt a la dreta i s'endinsa per un bosquet de pins força alts. Les marques del GR ens ajudaran a no equivocar-nos. Travessat el grup de pins tornem a trobar un camí carreter, que seguim cap a la dreta.

0.35 El camí passa sota l'auto-pista. Allunyats ara de qualsevol població tenim una bona perspectiva del paisatge. Estem travessant una plana completament humanitzada, que segurament ho ha estat des dels temps de la romanització. Les agrupacions de pins són només unes illes entre aquest paisatge tradicional del conreu mediterrani: una xarxa de masos escampats que presideixen camps, oliverars, vinyes i un bon grapat de garrofers. Ens podem adonar, a més, que aquest paisatge queda emmarcat, com en un quadre grandios, entre el mar, a la nostra esquerra, i la baixa Serralada Litoral, coberta de bosc, a la nostra dreta.

No tardem gaire a passar pel vuitcentista mas Perers, segurament construït per un indiano, i una mica més endavant per la Torre del Veguer. Aquestes dues construccions no responen al cànon tradicional de masia i són més aviat residències luxoses dels amos de la propietat.

1.02 El GR92 ens porta fins a la carretera de Vilanova a Vilafranca, que cal travessar. Hem d'anar amb molta atenció tant per creuar-la com

pel fet que, en haver-la creuat, les marques del GR, visibles fins aquí, desapareixen durant uns metres. Continuarem pel carrer asfaltat que segueix exactament la mateixa direcció que portàvem abans de travessar la carretera. Aquest carrer té a la banda de muntanya una gran nau industrial. De fet, a mesura que ens hem anat acostant als afores de Vilanova, hem anat trobant edificacions industrials en terrenys que la indústria ha anat prenent a l'agricultura.

1.10 El camí asfaltat que seguim, encara paral·lel a la costa, ens porta a una cruïlla. En sentit de muntanya a mar baixa la llera seca del torrent d'en Parellada. El travessem i tenim davant mateix, a la nostra esquerra, la magnífica masia d'en Cabanyes, que es pot visitar. En aquesta cruïlla el GR s'ajunta amb la Ruta de l'embassament de Foix, que puja de Vilanova i és un dels itineraris del Consell Comarcal del Garraf. Un pal amb indicacions ens ho explica.

A partir d'aquest punt, doncs, seguim el camí que alhora és GR, amb les seves marques reglamentàries, i la ruta del consell comarcal, senyalitzada amb pals indicadors situats en les principals cruïlles.

1.19 Després de caminar entre cases i horts dels afores de Vilanova trobem un altre pal indicador que ens diu que estem als límits dels terrenys de la Pirelli. En aquest punt canviem el rumb de la caminada i ens dirigim

vers al nord-oest, tot començant a pujar suaument amb la meta de tramuntar la Serralada Litoral.

Caminem per la vora d'un altre torrent, el de la Pastera, que el seguirem força estona. Passem ara entre marges de pedra seca que aguanten camps i conreus. Passem per sota d'un aqüeducte que porta les aigües de l'embassament de Foix cap a Vilanova. Quan remuntem una mica tenim una bona perspectiva del paisatge, que tot i ser molt similar al vist entre Sant Pere de Ribes i Vilanova, amb les cases de pagès, garrofers, oliveres, vinyes i algun camp regat artificialment amb aspersors, mostra indicis de ser un terreny més sec i pedregós. Rengleres de figueres de moro al llarg dels marges ens ho confirmen.

Aquesta sensació de secà augmenta quan, tot pujant, deixem enrere camps i cases i entrem de ple en una garriga. Passem entre pins nans, abundants garrics i algun garrofer. Una mica més amunt la garriga deixa el seu lloc a una pineda.

1.38 Sortim del bosc, travessem una extensa vinya i tornem a passar per sota de l'autopista. Seguim torrent de la Pastera amunt, que ara és ja una petita vall ben marcada en un terreny muntanyós, per raó de començar a enfilar-nos pels vessants de la Serralada Litoral. S'hi fa una pineda aclarida amb algun garrofer i olivera silvestre barrejats. El sotabosc és variat però bastant sec. S'hi pot veure garrics, margallons, brucs

d'hivern, romanins, llentiscles i gatoses.

En passar prop d'un mas, a l'inici del camí que hi porta, un cartell ostenta una d'aquelles sentències de saviesa popular centenària, que diu:

«Si veniu per bé,
entreu si us plau.
Si veniu per mal,
no passeu del portal.»

1.51 El GR deixa el camí carreter que hem seguit tota l'estona i baixa cap al fons del torrent, que ara el tenim a la dreta. Nosaltres abandonem el GR, que tornarem a trobar no gaire més amunt, i continuem pel camí ample, que puja ara sensiblement per entre un bosc més espès. Comencem a veure algun arboç.

2.05 El camí ens porta al mas de l'Artís. És un gran mas envoltat de camps de conreu. Passat el mas el camí descendeix una mica fins a una cruïlla senyalitzada per un dels pals indicadors. S'agafa el camí de l'esquerra que s'endinsa per un fondal força humit i boscós. Després el camí puja de forma decidida en àmplies ziga-zagues per tramuntar la Serralada Litoral. Aquesta cadena, en aquest sector que separa el Garraf de l'Alt Penedès, assoleix només modestes cotes, que com a màxim arriben als 400 metres.

2.29 Cruïlla de camins on deixem definitivament el GR, a la dreta, i nosaltres continuem pujant pel camí carreter, a l'esquerra. El GR condueix

directament al poble de Castellet, mentre que la ruta del Consell Comarcal, que seguim, hi porta tot vorejant l'embassament de Foix.

2.39 Després de les últimes rampes arribem al coll, el Pla de les Palmeres, de 220 metres d'altitud. Sortim a un camí ample i bo que cal seguir uns pocs metres cap a l'esquerra. Immediatament trobem un pal indicador que ens dirà de deixar aquest camí i agafar-ne un altre, a la dreta, més estret, que baixa decididament pel vessant nord de la serralada.

La baixada, entre un bosc del mateix tipus que el de l'altre vessant, ens porta al Fondo de la Carçosa. Un altre pal ens assegura que anem per bon camí. Ens cal ara remuntar un petit llom i tornar a baixar cap a un altre fons, el Fondo de Coma Pineda. Mentre ens hi dirigim la vall es va obrint i acaba sent força ampla. Per la seva banda la vegetació s'aclareix i empobreix.

3.06 Un pal indicador ens diu que hem arribat al Fondo de Coma Pineda. Hi trobem un camí més ample que recorre el fons de la vall i que hem de seguir força estona, cap a l'esquerra, fins que trobem el riu Foix. El paisatge vegetal torna a ser una garriga, però ben bé a la línia més fonda de la vall sobresurten unes mates d'herba alta que ens indiquen un cert grau d'humitat. Després, abans d'arribar al Foix, la vall per on anem s'encaixa. Finalment el camí passa per sota de la carretera de

Castellet a Vilanova i, sota mateix de la paret de la presa del pantà de Foix, va a parar a aquesta via de comunicació.

3.25 Cal seguir la carretera amunt uns cinc-cents metres fins arribar a dalt de la presa del pantà.

Aprofitant l'estret per on el riu Foix s'escola entre la Serralada Litoral, en el seu camí des de la depressió del Penedès a la plana litoral i al mar, es va construir un embassament. El pantà de Foix es va començar el 1903 però no es va inaugurar fins al 1928. I encara la seva capacitat actual no l'assoleix fins al 1936, data en què se'l va engrandir per emmagatzemar fins a 6 milions de metres cúbics.

La finalitat de l'obra és regular el curs tan irregular del riu, proporcionant aigua per al regatge i per a l'abastiment.

3.32 Travessem per dalt la paret de la presa del pantà tot deixant la riba esquerra, per on circula la carretera, i ens situem a l'altre costat, d'on surt un camí ample. Tot seguint-lo voregem aquest llac artificial per la riba occidental enmig d'un paisatge vegetal exuberant que reflecteix la influència de la humitat constant de les aigües embassades. Es tracta d'una pineda amb llentiscle, bruc, garric, margalló i amb plantes que no hem trobat fins ara, com el boix i l'estepa i les bardisses d'esbarzer i aritjol. Una filera de canyes emmarca les aigües del pantà on neden i volen uns ànecs.

Precisament per entre aquestes canyes albirem la gran masia de can Guineu, a la mateixa vora del pantà davant nostre, i més lluny, al començament de l'embassament, al lloc on entra el riu Foix, el poble encimbellat de Castellet, final de l'excursió.

4.05 Passem per la bonica masia de can Guineu després d'haver deixat enrere dues cases abandonades, possiblement vestigis d'una urbanització que no va arribar a bon terme.

4.08 Cruïlla amb pal indicador. Aquí abandonem la ruta del Consell Comarcal, que s'enfila cap a la nostra esquerra. Nosaltres continuem per la mena de carrer ample pel qual veníem, segurament un altre vestigi de la urbanització esmentada. El bosc és cada vegada més humit. S'hi comencen a trobar alguns roures.

4.19 Gairebé al començament del pantà el camí s'acaba a la carretera de Castellet a la Gornal. Cal seguir-la cap a la dreta. Va pel mig d'un pla de camps de conreu i de vinyes que ja anuncia el Penedès. En mig quilòmetre ens porta a una cruïlla de carreteres. Aquí trobem la carretera de Castellet a l'Arboç, que també hem de seguir cap a la dreta i en un altre mig quilòmetre ens porta finalment al poble de Castellet després de travessar el Foix per un pont.

4.32 Castellet és un petit poble situat dalt d'un cingle calcari en la zona de contacte entre la depressió

del Penedès i la Serralada Litoral, a la riba esquerra del Foix i, avui dia, a la cua del pantà del mateix nom.

El castell de Castellet, esmentat ja al segle X, era un dels que defensaven la marca del comtat de Barcelona. Se sap que al segle XVII era dels Santa Coloma. Un membre d'aquesta família, Dalmau de Queralt, comte de Santa Coloma, era el lloctinent general de Catalunya en temps de la Guerra dels Segadors i hi va perdre la vida en els fets del Corpus de Sang (1640).

Castellet, a més del castell, té l'església romànica de Sant Pere, modificada el segle XVII. L'economia del poble es basa en l'agricultura de secà -vinya, cereals i oliveres- i en l'explotació de pedreres calcàries per fer calç.

QUÈ ÉS EL PROJECTE RIUS?

En el darrer cicle de conferències i sortides que vam dedicar a «L'aigua Catalunya» durant la temporada 2000-2001, vam convidar el Grup Hàbitat que ens va presentar l'engrescador Projecte Rius que tot seguit us detallem seguint el mateix ordre del seu fulletó de presentació:

El projecte

És un projecte d'educació ambiental que té com a objectiu principal la conservació i millora dels nostres rius, afavorint l'acostament de la ciutadania cap al nostre entorn natural.

Amb el *Projecte Rius*, podrem conèixer com són els nostres rius i com funcionen, quins organismes hi podem trobar, la seva importància econòmica, social i ambiental, els problemes que pateixen i què fer per millorar-los.

Nivells de participació

El projecte s'ha estructurat en tres nivells que faciliten l'accés de qualsevol col·lectiu:

Descobreix el riu: és el primer nivell on es donen els coneixements necessaris per entendre com són i com funcionen els nostres rius.

Inspeccions de riu: és la part aplicada mitjançant una Guia

explicativa, unes fitxes de camp i un material analític que permeten un coneixement i vigilància eficaços.

Adopció de rius: darrer nivell on cada grup es responsabilitza d'un tram de riu, involucrant-se en la seva conservació.

Com hi podem participar

Els interessats podeu adreçar-vos al PROJECTE RIUS carrer Berlín, 30-32 Local núm. 1 B - 08014 Barcelona, al telèfon 93 430 61 81 o bé per e-mail a: projecte.rius@retemail. La seva pàgina web és la següent: <http://personal5.iddeo.es/prius>

UN DIA D'ITINERARI DE LA NATURA A LA VALL DE SANT JUST

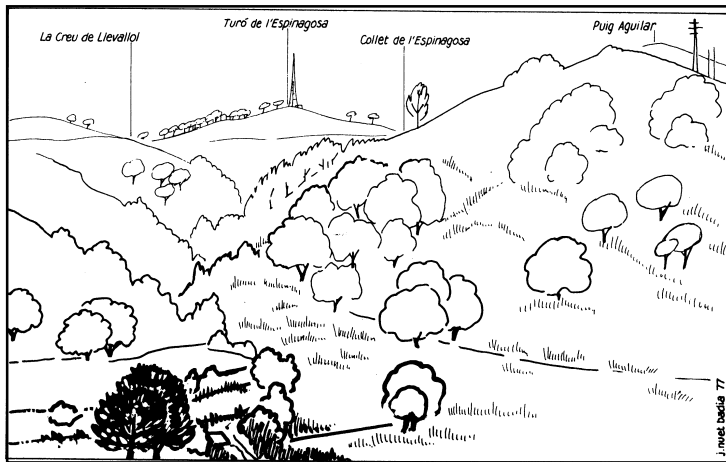
Vicenç Morales

Professor IES de Sant Just

El dia 15 de maig de l'any passat tres professors, dues professores i una seixantena d'alumnes de l'IES de Sant Just Desvem vam fer l'Itinerari de la Natura del torrent de la font del Rector-Les Fatjones. Després de vint-i-tres anys d'haver-se fet l'itinerari manté encara la seva utilitat però hi ha hagut molts canvis. Aquest fet ja ho vaig comprovar quan en Daniel Cardona em va donar l'oportunitat de fer per primera vegada aquest itinerari en un matí de dissabte que va ser veritablement molt agradable. El que és clar és que la vegetació ha canviat molt en aquests anys i "para muestra un botón": el dibuix de Josep Nuet de la panoràmica des del mirador proper a Can Fatjó, encara que manté la seva vigència, necessitaria alguns retocs de tant que han arribat a créixer els arbusts i els arbres tapant una part de la vall del Llobregat que abans era observable; altre exemple: el camp que està més amunt del mirador on fa trenta anys pasturaven bous i vaques i ara és ple de ginestes i aladerns. Em va cridar l'atenció l'abundància d'aquest arbust, típic d'alzinar, en moltes

zones del recorregut, el podies trobar tant en un camp de ginesteres com envaint un antic camp d'ametllers, com acompanyant les alzines o "lluïtant" amb els pins en un antic camp d'oliveres.

Una altra *cosa* que em va sorprendre va ser sentir cantar molts rossinyols, almenys pel que estic acostumat amb els meus magres coneixements sobre el tema, i en canvi poques mallerengues. Qui no va faltar com sempre per aquestes dates amb la seva silueta retallada sobre el cel blau (vam tenir la sort de gaudir d'uns dies magnífics) van ser els falciots amb la seva veu característica que també és agradable de sentir encara que no es pot ni intentar comparar amb el cant, podríem dir de primera fila, dels rossinyols abans esmentats. També vaig veure i sentir una parella de cargolets a la pineda de la part més alta de l'itinerari; al principi no vaig reconèixer les veus perquè no eren el "tr-tr-tr-tr" aspre i sord com de matraca que em permet en ocasions reconèixer la seva presència, sinó que era una cosa molt més forta; si els vaig identificar no va ser per les veus sinó perquè els tenia davant del nas. Tot això succeïa a la vora mateixa del corriol i a tocar de la mina d'aigua que és una de les estacions de l'itinerari. Molt a prop d'aquesta mina, mentre fèiem un descans amb els alumnes, vam tenir

*Itinerari de la Natura.
Dibuix de Josep Nuet.*

l'oportunitat de sentir una bona estona el "concert" d'un bruel, un cargolet (aquesta vegada fent un veritable cant) i un picot verd.

M'estic oblidant que uns dels objectius bàsics de l'excursió era el coneixement de la vegetació. Vam veure pins pinyers i pins blancs i les pinyes rosegades pels esquiroles, molt abundants en certs indrets de l'Itinerari. I per no fugir una altra vegada del tema, vam aprendre a reconèixer diferents lianes: aritjol, lligabosc, rogeta, entre d'altres, i també les diferents estepes: blanca, negra i borrera que s'estenen per la solana moltes vegades acompanyades pels pins. I vam comprovar que el pas del temps no ha servit només perquè la natura avanci poc a poc i intenti recuperar allò que l'home l'hi ha pres sinó que a vegades serveix per constatar pèrdues irreparables com la dels oms del torrent de la font del Rector,

alguns de dimensions considerables, morts suposem a causa de la grafiosi.

La penúltima parada de l'Itinerari situada a un safareig poc abans de la confluència del torrent de les Fatjones amb el torrent de la font del Rector, malgrat el tancat que no permetia l'accés, se'ns va fer present una granota que es va mantenir surant a l'aigua tot el que calgué perquè els nombrosos alumnes la poguessin veure, una veritable estrella just abans d'acabar l'excursió.

A partir d'aquest punt el camí de baixada pel torrent de les Fatjones es fa molt estret i en aquesta ocasió no vam tenir la sort de veure la serp d'aigua (petita, juvenil, poc més d'un pam de llargada) que jo havia observat en una altra ocasió. Per acabar només ens quedava reagrupar-nos al costat dels lledoners de l'inici-final de l'Itinerari i agafar el camí de tornada cap a Sant Just...

ACORDS DE LA JUNTA

Reunió del 5 de juny de 2001

– A la reunió de Junta es fa una valoració molt positiva de la Marxa de Regularitat, que va tenir lloc al Garraf amb la participació de 30 equips.

– S’ha informat sobre la constitució al nostre poble del Consell de Medi Ambient en el qual la SEAS participarà com a membre constituent.

– Jordi Gironès va representar la SEAS en la reunió convocada pel Departament de Medi Ambient de la Generalitat per tractar el tema de la millora en la informació i difusió de la informació meteorològica dirigida als excursionistes en general. En aquesta reunió els centres excursionistes sol·licitarem un seguit de suggeriments que foren recollits pel representant del Servei de Meteorologia de la Generalitat.

– La SEAS s’ha adherit a la campanya en Defensa del Pirineu dirigida a preservar l’entorn d’aquesta serralada en tots els seus aspectes.

– Joan Portes s’incorpora a la tasca de representació de la SEAS a la Vegueria del Baix Llobregat.

– En no haver arribat a temps els llibres que la SEAS havia de vendre a la Diada de Sant Jordi, s’acorda disposar la seva venda directament

al nostre local en els dies i hores habituals. Trobareu més informació a la pàgina que segueix d’aquest butlletí.

Reunió del 3 de juliol de 2001

– S’ha informat sobre la disminució d’assistents a les excursions dels cicles temàtics, la qual cosa fa que augmenti el dèficit de cada excursió. Això fa que es decideixi augmentar el preu de cada excursió a 1.500 ptes. per als socis i a 2.000 ptes. per als qui no ho siguin. Els preus no havien estat augmentats des del 1998.

– Ha estat comentat molt positivament el cicle d’alta muntanya per a joves “Fulgenci Baños” que ha tingut lloc durant els darrers dos anys, conduït pels companys Felip Linares i David Buenacasa. Amb tot, a hores d’ara, no és encara garantida la seva continuïtat.

– S’ha decidit obrir la possibilitat de deixar material de muntanya a muntanyencs que no siguin socis de la SEAS, previ pagament de lloguer, sempre, però, que en la sortida hi hagi un responsable que sigui soci de la SEAS per fer-se’n responsable.

– S’informarà al Consorci de Collserola sobre les accions urgents que hauria de prendre per millorar el patrimoni històric de Collserola.

VENDA DE LLIBRES ALS SOCIS AMB DESCOMPT

Tenim la satisfacció d'anunciar-vos l'oferta de quatre llibres, de caire excursionista i/o muntanyenc, amb un interessant descompte per als nostres socis.

Els llibres són a la vostra disposició per ser adquirits en el nostre local tots els dimarts o divendres de 20 a 21 hores.

Es tracta dels següents llibres:

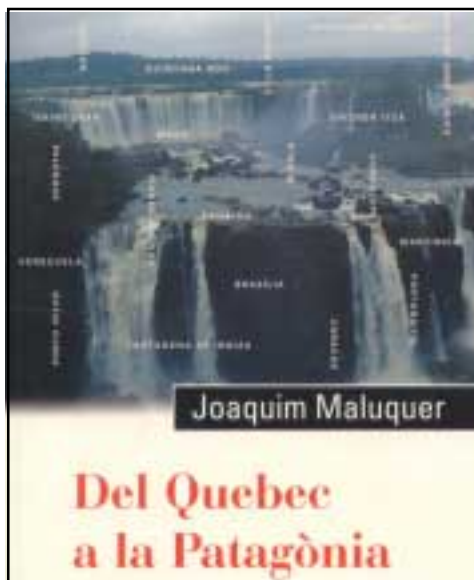
Muntanyes d'una vida de Walter Bonatti. Alpinista llegendari, les proeses de Bonatti, sobretot en les dècades dels cinquanta i seixanta, encara aixequen polseguera. En aquest llibre hi relata les aventures als Alps, a l'Himàlaia i a les serralades americanes.

Preu per al soci: 2.135 ptes.

Del Pirineu a l'Ebre de Vidal Vidal. Aquest llibre inclou vint itineraris turístics per les serres de Lleida, de nord a sud, en el que el lector podrà descobrir-hi des de la diversitat gastronòmica fins al ric patrimoni monumental i cultural.

Preu per al soci: 1.350 ptes.

El gran camí de Compostel·la de Jean-Claude Bourlès. Aquest escriptor bretó ha recorregut, des de Saint-Jean-Pied-de-Port, la via que els pelegrins francesos obriren el segle

IX fins a la barroca i mítica ciutat gallega.

Preu per al soci: 1.800 ptes.

Del Quebec a la Patagònia de Joaquim Maluquer. Aquest llibre recull l'experiència de diversos viatges per terres americanes. De nord a sud i de ponent fins a llevant, són viatges que esdevenen, al mateix temps, un camí de coneixement i una insòlita realitat literària. El llibre recull, a més del detall sobre els indrets més espectaculars, fets històrics sobre les cultures indígenes i precolombines.

Preu per al soci: 2.100 ptes.

Aquesta oferta la mantindrem durant la resta de l'any perquè tingueu temps suficient per poder-los adquirir sense presses.

SEAS

Butlletí de la Secció Excursionista de l'Ateneu Santjustenc Any XXXV, núm. 236

Equip d'edició del butlletí: Daniel Cardona, Jordi Gironès, Antoni Anguera, Ferran de la Fuente, David Buenacasa i Pau Mora (taula de redacció), Elisabeth Bart (tramesa), i Josep Nuet (autoedició). Correcció de textos: Servei Local de Català.

Índex

Portada: Davant del mas de l'Artís	
Calendari	152
Editorial: motoristes, quan deixareu de destrossar els camins?	153
Una sortida pel Garraf menys aspre, per Ramon Segret	154
Què és el projecte Rius?	161
Un dia d'itinerari de la Natura, per Vicenç Morales	162
Informació de la SEAS	164
Venda de llibres al soci amb descompte	165

Amb la col·laboració de:

Ajuntament de
Sant Just Desvern

CISTELLERIA BALLART, Bonavista, 82, tel. 933 71 13 64

DISSENY MOBLES, Creu, 42, tel. 933 7212 52

FLORS LORETO, Creu 66, tel. 933 72 31 03

FORMA

FORMA CUINA, Creu 54, tel. 934 73 35 59

LLIBRERIA RESSENYA, Creu 54, tel. 933 71 08 43

IMMACULADA AMAT, JUST AMIGÓ, MARCEL·LÍ CAMATS, FRANCESC HOMEDES